

KEDVES BORONKAYS (LŐWYS) DIÁKTÁRSAIM!

A Boronkay Baráti Kör régi és új vezetői már többféle módon próbálták összekovácsolni a tagságot. Jelen már meg a Hírlevélben is belépésre felhívó üzenet, szkeptikus öregdiák kérdés kontra optimista öreg tanár válasz formájában megfogalmazott párbeszéd, de ilyenek voltak a különböző levél útján történő megkeresések is: végzett osztályonként a volt osztálytitkárok és az osztálytalálkozókat szervezők megkeresései, a különböző megemlékezésre és ünnepi műsorokra szóló meghívók. Sajnos az eddigi próbálkozások nem teljesítették kívánalmainkat, nem sikerült taglétszámunkat jelentős mértékben megnövelni. Most stratégiát váltunk, azaz a közvetlen megkeresések helyett az informatika és a média adta lehetőségeket alkalmazva az öregdiákoknak szóló híryanagok készítésével, a hírlevél rendszeres és tartalmas megjelenítésével, fényképgalériák bővítésével, a tablófotók és az osztályokhoz kötődő emlékek összegyűjtésével próbálunk minden végzett diákunkat megnyerni.

A www.boronkay.hu iskolai honlapon tartalmában és témájában egyre bővülő, szépülő formában részben elérhetőek már ezen információk. Csak pár kattintás és a jelen eseményei mellett meghitt emlékezéssel kereshetünk a régi tablók és fényképek között. De informálódhatunk az osztálytalálkozók szerveződéséről is, s rövid beszámolókat olvashatunk a jubiláló osztályok találkozóiról. A közelmúltban pl. az 1963-ban végzett IV.B osztály diákjai az ötvenéves érettségi találkozójukra gyűltek össze. *Fábián Gábor* igazgató kalauzolásával, és *Borovits János* volt osztályfőnök vezetésével végigjárták a szérűskerti új iskola épületét, s nosztalgizháltak az első emeleti iskolatörténeti kiállításunk tárlói előtt. Szeretnénk, ha minden jubiláló osztályunk megtenné ezt, s tájékoz-

tatna a találkozójáról, a szokásos vacsora előtt meglátogatná Alma Materét. Az iskola pedig egy emléklappal köszönhetne mindenkét. Szeretnénk, ha minden osztály a saját fényképeit elküldené nekünk, s azt a honlapunkon megoszthatnánk másokkal is. A képek gyűjtögetésével kialakulhat egy olyan iskolai archív fotógyűjtemény, amellyel iskolánk történetét fotókon is dokumentálnánk és megőriznénk. Egyelőre elérhetővé tettük évtizedes bontásban az osztályokat és az osztályfőnökeik nevét.

Meglehetősen jól haladunk a tablóképek teljeskörű összegyűjtésével, most dolgozunk a már meglévő archív osztályfotóink rendszerezésén. A jövőben tervezzük, hogy évfolyamszintű osztálytalálkozókat szervezünk, amelyen nem csak az osztálytársak, hanem az évfolyamtársak is találkozhatnak. Évente szervezünk nyugdíjas tanáraink részére találkozókat is, s az esemény jó alkalom arra, hogy velük rendszeresen találkozhassunk és közös élményeinket megbeszélhessük, tanárok-diáktársak újra egymásra találhassanak.

Jelige: „Lex minimi”

K	Öregdiákoknak	Kapcsolat
	Boronkay Baráti Kör	
	A BBK célja és tevékenysége	
	A BBK működési rendje	
	Tervezett rendezvények	
	Hírek, információk	
	Kiadványok	
	Volt diákok levelei	
	Fotók galériája	
	Támogatóink	
	Tagfelvétel	
	Nyugdíjas találkozók	
	Volt osztályaink - tablóképek	
	Alma Mater - régi fotók és filmek	
	Értesítés osztálytalálkozókról	

Ujvári István szerkesztő megbízásából

Dian János elnökhelyettes

MEGHÍVÓ

Kedves Boronkays Barátaink!

Az elnökség sok szeretettel meghív minden tagot és támogatót a Boronkay Baráti Kör következő találkozójára.

2013. november 5. kedd 16:00

Boronkay főépülete, Németh L. u. 4-6.

Tervezett napirendi pontok:

- Emlékezés Boronkay Györgyre, Boronkay György és felesége síremlékének megkoszorúzása. Gyertyagyújtás.
- Baráti beszélgetés a Boronkay Baráti Kör feladatairól, terveiről, szervezési kérdéseiről.

KÖLTŐINK

Papházi Tivadar (1925–2004) tanár urat a magyar irodalom és a történelem tanáraként ismerte diák és kolléga egyaránt. Olyannak, aki mindkét szaktárgyát igényesen tanítja, később – a könyvtár vezetőjeként – jó érzékkel formálja a tanulók érdeklődését. Mi – a tanári szobában – hatalmas lexikális tudását és finom humorérzékét is élveztük. Tudtuk, hogy évtizedeken át az „íróasztal fiókjának” irogat, de arra nem is gondoltunk, hogy ezekből még valamikor könyv kerekedik. A rendszerváltozás utáni néhány évben aztán alaposan meglepődünk, amikor sorra jelentek meg munkái, melyek között esszégyűjtemény, történelmi tárgyú drámák, fantasztikus-utópisztikus regény és verseskötet is volt. Ebből az utóbbiból idézünk most két disztichont és egyik versének befejező strófáit:

Korunk áldása a tévé

Technika hőskora ez: kitalált egy furcsa csodát is:
hogyan bosszantani is tudjuk az embereket,
mégpedig úgy, hogy jó sok pénzt ők adjanak érte,
hogya a tévében nem sok öröme talál
sok néző. De viszont egy előnyét láthatod ennek:
megtanulod, hogy a könyv mennyivel érdekesebb!

Ugyenezet tapasztaltam

„Szép, szép, ám maga úgy ír, mint múlt századi költők!”
Tökfej, nem hiszed el: mily nagy e megbecsülés!

Boldog öregek

A halállal már sokat nem törődünk:
megtettük azt, amit megtehettünk.
Mosolygunk, hogy tőlünk mindig kérnek
állam, család és még sokan mások.
Amíg tudunk, adunk a kérőnek,
s már nem törnek le csalódások.

Sokan vagyunk öregek a korban,
pénzünk nem sok, de azt tudjuk, hogy van
valami, mit mégiscsak elértünk,
s boldogít a tudat: nem hiába éltünk.

Péter Péter iskolánk első tanítványai között volt, 1955-ben érettségizett az „A” osztályban.

További életútja: mérnök-tanár, költő és grafikus. A Radnóti Miklós Írókör, majd a Kármán József Társaság tagja. Versei a Pest megyei lapokban, antológiákban és a fővárosi irodalmi kiadványokban jelentek meg, számos verses füzeté pedig magánkiadásában. Első, a *XXI. SZÁZAD ELŐESTÉJÉN* c. kötetével 1999-ben jelentkezett. Magyar és eszperantó nyelvű művei külföldre, tengerentúlra is eljutottak. Korábbi Hírleveleinkben, a 3. és 10. számúban hat versét is közöltük.

Besze Imre (1945–2011) arcképét és egyik versét már a Hírlevelünk 15. számában közzétettük. Újságírói pályája nagyrészt a Szabad Föld című hetilaphoz kötődött. Irodalmi és közírói, riporter munkásságáért több hazai és nemzetközi elismerésben részesült. Verseskötetéről önvallomásában: „*a költő azért szenved, hogy az emberek ne tévedjenek: épüljön be tudatalattijukba a versíró indulataiból fakadó, megannyi őszinte vallomás. Most már tudom, csak hinni nem kevés és szenvedni sem fölösleges. Mert kell az embereknek az a versnyi gyónás. Mert bűnt elkövetni egyetlen verssel is lehet – de megbocsátást nyerni hetvenhét költeménnyel is nehéz. Azok bocsánatát remélem tehát, akik elolvassák ezt a hetvenhét bűnömet és lelkiismeretük puha párnája lesz valamelyik verssorom...*” Iskolánkban, kollégiumunkban 1960 és 1964 között tanult. Egy későbbi megemlékezése Vácról:

A remény városa

Mikor naponta összeomlik
bennem a pallosjogú világ,
kacattá lesznek becses holmik,
sóhajok, szépség és zsolozsmák,
lepréselt évek, emlékek, virág:
mikor kihív és kérkedik, naponta
sanyargat a fekete angyal,

ölelne, mégis fojtogat halálba
halktalan, sunyi haraggal –
akkor ide: hozzád menekül
velem a gyermek s vele az Isten,
kibomlanak préselt, száraz évek,
a régen porba omlott utcasorok.
Tisztán, őszintén és mezítelenül

fölsejlik bennem a megújult élet,
értékké lesznek az emléklomok,
csak annyi derű az égen: tenyérynyi
és Vácot látni – és élni, élni, élni!
Csapkodhat már fekete angyal,
védve vagyok: szemedben hajnal.
És együtt lépünk szerelmes szavakkal.

NYÁRI SIKEREK KAJAKOZÓINKTÓL

Freisták Péter, Oláh Gergely K2-es párosban az ifjúsági maratoni kajak-kenu Eb-n bronzérmesek lettek. *Freisták Péter*, társával, a győri Kmetti Mátéval a szeptember 13-15-én, a cseh Racice-ben megrendezett Olimpiai Reménységek Versenyén K2-ben 1000m-en 3. helyezést ért el. A nyáron megrendezett ifjúsági Európa-bajnokságon és a világbajnokságon is *Noé Zsombor* K2-es hajóban aranyérmert szerzett, ugyanő szintén e világbajnokságon 1000m-en K4-ben is első lett.

Szmandray Marcell, 10.B

Noé Zsombor (3 arany!), Oláh Gergely, Freisták Péter

SZABÓ KRISZTIÁN

Az XLavina Pap Motorsport versenyzőjének, volt diákunknak, *Szabó Krisztiánnak*, az FIA Autocross Európa-bajnokság Buggy 1600-as kategóriájának újdonsült bajnokaként, a kétszeres junior autocrossbajnoknak, az a nemes feladata volt már csak az utóbbi évek ragyogó sikerei után, hogy az olaszországi Maggiorában rendezett szezonzárón, az Európa-bajnok és a Super Buggy-ban szereplő társaival behozza a magyar csapatot az év végi 2. helyre. És ez sikerült is nekik!

Szabó Ábel, 14.W

Szabó Krisztián

EGY KALAND KEZDETE

Boronkay, 2013. augusztus 26-27, Gólyatábor...? Azt hiszem, mindenki nevében elmondhatom, hogy minden várakozáson túlmutatóan eszméletlen jó volt! Reggel az iskola előtt gyülekeztünk; mindenki izgatottan. Miután megismertük a kísérőinket, az osztályfőnökünket, de legfőképp egymást, kezdetét vették a programok. Táncoltunk, megtanultunk hullámoztatni és kaptunk egy görögdinnyét, amit a tábor további részében mindenhova magunkkal kellett cipeljünk. Éjszaka volt bátorságpróba, az iskolában apró mécseseket követve kellett végigsikítóznunk az estét. Megismerkedtünk egy farkasemberrel és szirénnel, majd futottunk egy óriási kalapácsot lóbaló eszeveszett őrült elől. Kezdetét vette hát e táborral egy 4-5 éves kalandunk.

Gergely Orsi 9.A

Fotó: Bodonyi Boglárka

Játékos vetélkedő a sportpályán

SZECSKA AVATÓ - 2013

A szokásos éveleji szecskaavatónkat idén 2013. szeptember 27-én rendeztük meg, amelynek szervezője a 10.N osztály és a DÖK volt. Nekem a jelmezek nagyon tetszettek, a témák a következők voltak: Szuperhősök, Amerikai focisták pom-pom lányokkal, Minyonok a Gru-ból, Bolondos dallamok ill. a Százholdas pagony lakói, s a Disney hercegnők. A hercegnők természetesen az F-es fiúk és az egy szem F-es lány volt! A legtöbb osztályfőnök is aktívan részt vett a bolondos jelmezöltésben, az osztálytáncban ill. lelkesítették csapataikat a feladatok során. Az idei szecskaáknak több előfeladatot kellett elvégezniük, pl. le kellett fényképezni magukat az igazgató úr székében. Az E osztály (NYEK-esek) nyerték meg a versenyt így két év múlva ők fogják szervezni a Szecskaát. A jövő szecskaáinak csak ennyit üzennék: „Aki mer, az nyer!”

Plesz Szonja 9.G

Fotó: Nagy S. Márton

Molnár tanárnő új osztályával

VAJON MI LESZ?

Tantestületünk legnagyobb részét (de talán nem túlzás, ha azt állítom, hogy a diákok és a szülők egy jelentős hányadát is) az a kérdés foglalkoztatja, hogy vajon mi lesz az iskolával? Nyilvánvalóan fontos, ugyanakkor nagyon nehezen megválaszolható problémafelvetés, még hozzá olyannyira, hogy szerintem ma nincs ember, aki ezt meg tudná tenni.

Nézzük meg azokat a dolgokat, amelyek már lezajlottak. Áprilisa biztossá váltak:

1. a megyei tankerülethez kerültünk, melynek központja Cegléden van,

2. a nyugdíjasok nem alkalmazhatóak tovább (legfeljebb, ha lemondanak a nyugdíjukról és rendelkeznek a tanítás folytatásához külön engedéllyel).

Azóta folyamatosan irdatlan mennyiségű adminisztrációt, adatszolgáltatást kellett és kell elvégezni. Hozzáteszem, a jó Isten figyelt ránk, mert az utóbbi hét évben ez volt az első nyár, amikor nem volt jelentősebb beázásunk vagy viharkárunk (így legalább ezekkel nem kellett foglalkozni).

Szeptemberben bevezetésre került a pedagógus életpályamodell, amely igen vegyes érzelmeket váltott ki a tantestületből. Azt gondolom, nem ez az újság az a fórum, ahol nekem ezzel kapcsolatban ki kellene fejtenem a véleményemet. Ezért inkább csak tényyszerűen közlöm, hogy a pedagógusaink több mint fele jobban járt volna a fizetésük régi számítási módjával (mindenféle emelés nélkül).

A különböző jogszabályi tervezetekből az olvasható ki, hogy az állami rendszerben maradv a profiltisztítást jegyében idővel meg kell szüntetnünk a gimnáziumi típusú képzést, valamint az integráció keretében egy nagyságrendileg tíz ezer diákot számláló szakképzési központ tagiskolájaként fogunk tovább működni, ahol a beiskolázandó szakokat és létszámokat is felülről határoznák meg. Tulajdonképpen van logikája a dolognak, hiszen ha abból indulunk ki, hogy a közoktatást az állam finanszírozza, akkor mondható, hogy nem a szülő, hanem ő a megrendelő, ő mondja meg mit kell képezni, hiszen ő rendelkezik azon adatokkal, amiből kiderül miből mennyire van szükség az

ország sikeres gazdasági tevékenységéhez. Újfajta gondolkodást igényel ez a logika. Hiszen eddig érdekelték voltunk az új utak keresésében, most meg fogják mondani, merre menjünk. Eddig érdekelték voltunk a minél nagyobb létszámú beiskolázásban, most éppen az lett az „érdekünk”, hogy minél kevesebb gyerek jöjjön, mert az iskola finanszírozottsága nem függ a tanulói létszámtól. Eddig érdekelték voltunk a versenyeredmények elérésében (kiválasztás, felkészítés, versenyeztetés, értékelés és ELISMERÉS mind tanári, mind pedig diák szintjén), most ehhez semmilyen érdeke nem fűződik a pedagógusnak, mert tökéletesen ugyanaz lesz a jövedelme, ha különösebb gond nélkül megtartja az óráit, mintha sorra nyerik a tanítványai az országos versenyek döntőit.

Ezen rendszer alól kivételt képeznek a nem állami fenntartású iskolák (alapítványok, egyházak). Náluk ugyanis nem kell profiltisztítást végezni, tehát lehetnek akár szakközépiskola ÉS gimnázium is. Rájuk nem vonatkozik az integráció, tehát szakmailag önállóak maradnak (nem beszélve a már most is meglévő gazdasági önállóságról). Náluk továbbra is fontos, hogy a szülők és a 8. osztályosok őket válasszák, hiszen a támogatás (és az egyéb bevétel is) létszámfüggő. Ők, ha akarják, elismerhetik a kiemelkedően teljesítő tanárt. Mégsem

lehet egyértelműen kimondani, hogy az a rendszer jobb, mert ott is nyilván vannak, lehetnek olyan fenntartói elvárások, amelyek gondokat okozhatnának az iskola jelenlegi dolgozói, tanulói és szülői oldal néhány tagjának.

Végezetül üzenem az iskolánkhoz kötődő, azért aggodó minden embernek, hogy a Boronkay (1990-ig Lówy) nem csak jó iskola volt, nem csak jó iskola jelenleg, de az lesz a jövőben is. Elhivatott, nagy tudású pedagógusaink és jó képességű diákjaink együttes munkájának köszönhetően a jövőben is jelentős számban fogunk versenyeredményeket elérni, de ami ennél is fontosabb: értékes, a tudás iránt elkötelezett embereket nevelni.

Utóiratként szeretnék beszámolni arról, hogy a következő tanévtől elindítjuk a „sportolók informatikai osztályát”, mellyel a potenciális élsportolókat szeretnénk olyan helyzetbe hozni, hogy az iskolából való hiányzások nélkül részesülhessenek színvonalas oktatásban, mely megteremti számukra az esélyt a továbbtanulásra vagy egy keresett szakma megszerzésére. Meg kell említenem *Csajka Józsefné Rebek Éva* tankerületi igazgató asszony nevét, aki az érveimet megfontolta, s belátta, hogy jónak tűnik, amit kérek, ezért engedélyezte.

Fábíán Gábor

Bronzérmes futsal csapatunk

BORONKAY
VÁCI ÖREGDIÁKOK HÍRLEVELE
LÓWY

Kiadja: Boronkay György Műszaki Szakközépiskola
Székhelye: 2600 Vác, Németh L. u. 4-6.
Telefon: 27/317-077 **e-mail:** boronkay@vac.hu
Felelős kiadó: Fábíán Gábor
Felelős szerkesztő: Ujvári István
Archívum: <http://boronkay.hu/hirlevelek>
Lapterv, tördeles: Boronkay Arculat Stúdió